

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 31 ສິງຫາ 2025 (8-31-2025)

ຄວາມສັດຊື່

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຈົ່ງເປັນຜູ້ທີ່ມີພຣະຄຣິດ-ເປັນຈຸດສູນກາງເໝືອນເດີມຕລອດເວລາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ກ່ອນມີທາຍເກີ ວູດສ໌ (Tiger Woods) ແມ່ນບັອບບີ ໂຈນສ໌ (Bobby Jones). ໃນຊຸມປີ 1920, ລາວຄອບຄອງສນາມກັອຟ. ໂຈນສ໌ ເປັນນັກກັອຟສມັກຫຼິ້ນທີ່ໄດ້ຊະນະການແຂ່ງຂັນຫຼັງຈາກການແຂ່ງຂັນ. ໃນປີ 1925 ຢູເອັສໂອເປັນ (US Open), ໂຈນສ໌ ໄດ້ຕຽມທ່າ ເພື່ອຈະຕີໄປຫາຊຸມຕໍ່ໄປເມື່ອຫົວຂອງໄມ້ກັອຟຂອງລາວຫຼຸຍຮຸນແລະເຮັດໃຫ້ລູກກັອຟເຄື່ອນໄຫວເລັກນ້ອຍ. ນັ້ນຖືວ່າແມ່ນການຕີຄັ້ງນຶ່ງ ທີ່ຕ້ອງຖືກໄພ. ແຕ່ບໍ່ມີໃຜໄດ້ເຫັນມັນເລີຍ, ແລະບໍ່ມີໃຜຮຽກຮ້ອງປະທ້ວງກ່ຽວກັບມັນ. ໂຈນສ໌ ໄດ້ຮ້ອງປັບໄພຕໍ່ຕົວລາວເອງ. ຜູ້ຕັດ ສິນໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບລາວ. ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນຫຍັງ, ສະນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮ້ອງປັບໄພ. ແຕ່ ໂຈນສ໌ ຍິນຍັນ, ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ກົດລະບຽບ 18 ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນທີ່ຂອງລູກກັອຟຕອນມັນຢຸດນຶ່ງຢູ່. ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຍອມຮັບແລະໄດ້ໃຫ້ປັບໄພແກ່ລາວ. ບັອບບີ ໂຈນສ໌ ເສັຽເກມໂດຍພາດການຕີນຶ່ງຄັ້ງ. ນັກຂຽນເຮືອງກິລາໄດ້ຍ້ອງຍໍຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວ. ຕາມທີ່ຄາດຄະເນ, ໂຈນສ໌ ໄດ້ຕອບວ່າ, "ເຈົ້າອາດຈະຍົກຍ້ອງຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການປຸ້ນທະນາຄານ." ສໍາລັບຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຄວາມສັດຊື່ບໍ່ແມ່ນທາງເລືອກ-ບໍ່ພຽງ ແຕ່ໃນກິລາກັອຟແຕ່ໃນທຸກໆດ້ານຂອງຊີວິດ. ຄວາມສັດຊື່ແມ່ນມາຈາກຄຳຮາກເຫງົ້າດຽວກັນສໍາລັບເຕັມຈຳນວນ (*integer*): ຈຳນວນ ເຕັມແລະຄົບສົມບູນ. ຄົນທີ່ສັດຊື່ແມ່ນຜູ້ທີ່; ລາວເປັນເໝືອນເດີມໂດຍສຸດກົກສຸດປາຍ.

ນັກກິລາຫຼີຄົນດັ່ງຄົນໃດທີ່ທ່ານຊົມເຊີຍໃນລັກສະນະຂອງເຂົາເຈົ້າ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ເປໂຕ 3:8-12

8. ໃນທີ່ສຸດ ພວກທ່ານທຸກຄົນຈົ່ງເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນ ຈົ່ງເຫັນອົກເຫັນໃຈກັນ ຈົ່ງຮັກກັນເໝືອນພີ່ນ້ອງຮ່ວມທ້ອງ ຈົ່ງມີຈິດໃຈເອັນ ດູແລະຖ່ອມລົງ. 9. ຢ່າຮ້າຍຕອບແທນການຮ້າຍ ຢ່າດໍາຕອບແທນການດໍາ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ຈົ່ງອວຍພອນແກ່ເຂົາ ດ້ວຍວ່າພຣະອົງ ຊົງເອີ້ນພວກທ່ານໃຫ້ເຮັດການຢ່າງນີ້ແຫຼະ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນມາເປັນມໍຣະດົກ. 10. ເພາະວ່າ, “ຜູ້ທີ່ຢາກຮັບຊີວິດ ອັນດີ ແລະປາຖນາທີ່ຈະເຫັນວັນສຸກ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທ້າມລິ້ນຂອງຕົນ ບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຄວາມຊົ່ວ ແລະທ້າມປາກບໍ່ໃຫ້ກ່າວຄໍາອຸບາຍລໍ້ລວງ. 11. ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເວັ້ນໜີຈາກການຊົ່ວ ແລະເຮັດການດີ ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນສແວງຫາສັນຕິສຸກແລະພຍາຍາມຕິດຕາມໄປ.” 12. “ຕາຂອງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຝົ້າເບິ່ງຄົນຊອບທັມ ແລະພຣະອົງກໍຊົງຮັບຟັງຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຂົາ ແຕ່ພຣະພິກຂອງພຣະອົງຊົງຕໍ່ສູ້ບັນດາຄົນທີ່ ເຮັດການຊົ່ວ.”

ການຕັ້ງຄໍາເວົ້າຂອງເປໂຕຕໍ່ຜູ້ເຊື່ອທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນອາເຊັງນ້ອຍແມ່ນນຶ່ງໃນຄວາມທຸກທໍຣະມານ. ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດມັກຈະຖືກລ່ວງ ລະເມີດໃນລະດັບຕ່າງໆ, ຈາກການຈໍາແນກຕລອດໄປຈົນເຖິງການຂົ່ມເຫັງເລື້ອຍໆ. ການຂົ່ມເຫັງທີ່ຖືກລົງໂທດໂດຍອໍານາດການປົກ ຄອງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ຂຽນນີ້, ແຕ່ເປໂຕເບິ່ງຄືວ່າຈະຄາດເດົາວ່າມັນແມ່ນທັນທີທັນໃດ. ນຶ່ງໃນເວລາທີ່ຜູ້ເຊື່ອໃຊ້ຄວາມສັດຊື່ຄື ລະຫວ່າງການລະເມີດຊຶ່ງບໍ່ຮັບປະກັນຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຄຣິສະຕຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມັນມາໃນຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ທີ່ແຕກຕ່າງ

ຈາກການເຍ້ຍແລະການດູກູກຕໍ່ການສູນເສັງໂອກາດການຮັບງານ. ໃນເຫດການໃດກໍຕາມ, ຄວາມສັດຊື່ຮຽກຮ້ອງສໍາລັບພຍານທາງບວກກ່ຽວກັບພິທີກັມ. ການຕອບສນອງຕໍ່ຜູ້ອື່ນທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະເປັນຄືກັບພຣະຄຣິດໃນບ່ອນເຮັດວຽກແລະໂຮງຮຽນຄືກັບຢູ່ເຮືອນແລະໃນການສາມະຄີທີ່ມີຂອງຊາວຄຣິສະຕຽນຄົນອື່ນໆ. ເປໂຕໄດ້ແຕ້ມຮູບການປະພຶດທີ່ດີເລີດໃນຂໍ້ 8-9. ການດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວແລະຄວາມຮັກຈິງໃຈ, ທີ່ສະແດງໃນທັສະນະທີ່ບໍ່ຕອບໂຕ້, ເປັນພຍານໃນທາງບວກຕໍ່ຂ່າວປະເສີດ. ການເວົ້າອວຍພອນເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຖືກດູກູກແມ່ນຊີວິດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອົາໃຫ້ເຮົາເຮັດ. ການປະກາດຂ່າວປະເສີດບາງອັນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຜ່ານວິຖີຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ເປັນພິເສດໃນເວລາທີ່ມັນສອດຄ່ອງໃນສະຖານະການທີ່ຍາກລໍາບາກ, ການສຶກສາທັງໝົດນີ້ກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນແທ້ໆແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຂໍ້ນີ້. ເພື່ອໃຫ້ມີອິດທິພົນໃນແງ່ດີຕໍ່ຜູ້ອື່ນ, ຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນຂອງພິທີກັມໃນທຸກແງ່ມຸມຂອງຊີວິດ. ເຮົາບໍ່ສາມາດປະຕິບັດດີແລະຫວານຊື່ນຢູ່ທີ່ໂບດໃນຂະນະທີ່ຫຍາບຄາຍຕໍ່ຄົນໃນບ່ອນເຮັດວຽກແລະຄາດຫວັງວ່າຊີວິດຂອງເຮົາຈະມີຜົນກະທົບນິລັນດອນ. ແນ່ນອນ, ບໍ່ມີຫຍັງຜິດກັບການມີຂອບເຂດຊາຍແດນລະຫວ່າງຂົງເຂດຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນ: ຊີວິດການເຮັດວຽກແລະຊີວິດຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ເບິ່ງຄວນຈະສາມາດເຫັນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງພິທີກັມລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ມີແຮງຈູງໃຈທີ່ຈະດໍາເນີນຊີວິດໃນການສແວງຫາຄວາມດີແລະຄວາມຊອບທັມ. ຊີວິດຂອງຄວາມສັດຊື່ແມ່ນໄດ້ຮັບຄໍາສັນຍານີ້: "ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນມາເປັນມໍຣະດົກ." (ຂໍ້ 9). ແນ່ນອນ, ໃນທີ່ສຸດມັນໝາຍເຖິງມໍຣະດົກທາງສວັນຂອງພວກເຮົາ (1 ເປໂຕ 1:3-4). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີພອນທາງໂລກຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະສົບການໃນຄວາມສັດຊື່. ມັນເປັນຄວາມສງົບສຸກຂອງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ກັງວົນກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍວ່າເປັນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ. ມັນເປັນຄວາມພໍໃຈທີ່ພິທີກັມຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໃຜມາຫາພຣະຄຣິດ. ຄໍາຕັກເຕືອນອີກອັນນຶ່ງແມ່ນເພີ້ມໃສ່ສູດເພື່ອຊີວິດທີ່ດີ. "ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນສແວງຫາສັນຕິສຸກແລະພຍາຍາມຕິດຕາມໄປ." (3:11). ຄໍາວ່າ "ສັນຕິສຸກ" ມີປະເພນີອັນອຸດົມສົມບູນແລະມີຄວາມໝາຍຢູ່ໃນພຣະສັນຍາເດີມ. ຄໍາສັບພາສາເຮັບເຮີສໍາລັບສັນຕິພາບແມ່ນ ຊາໂລມ (shalom). ແນ່ນອນເປໂຕໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບມັນເມື່ອລາວຂຽນຄໍາເຫຼົ່ານີ້. ປົກກະຕິແລ້ວພວກເຮົາຄິດວ່າສັນຕິສຸກແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງ. ຊາວເຮັບເຮີບູຮານມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ອຸດົມສົມບູນຫຼາຍ. ຕໍ່ພວກເຂົາເຈົ້າ, ຄວາມສງົບສຸກແມ່ນການເຊື່ອມໂຍງຂອງທຸກຂົງເຂດຂອງຊີວິດ. ໃຫ້ຄິດເຖິງກໍ່ແຜ່ນຜ້າ. ມັນມີຫຼາຍລ້ານເສັ້ນດ້າຍຖືກແສ່ວເຂົ້າກັນຢ່າງສົມບູນ. ນັ້ນແມ່ນຮູບພາບຂອງຄວາມສງົບສຸກແລະຄວາມສັດຊື່. ພວກເຮົາອາດຈະຖືກລໍ້ລວງໃຫ້ຄິດວ່າພວກເຮົາໄດ້ຫຼອກລວງຄົນໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາຈັດແບ່ງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ບາງທີກຸ່ມຂອງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າການຕັດຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນວຽກຫຼືຢູ່ເຮືອນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າເຮັດແລະ "ແຕ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຊົງຕໍ່ສູ້ບັນດາຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ." (ຂໍ້ 12). ເພາະພຣະເຈົ້າຫັນໜ້າໜີໄປຫາຄວາມວ່າພຣະອົງໄດ້ເຫັນມັນກ່ອນແລ້ວໃຫ້ໜີຫ່າງໄກຈາກມັນ. ນັ້ນແມ່ນສະຖານທີ່ທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດຊອກຫາຕົວເອງໄດ້.

ລາງວັນຂອງການດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງສັດຊື່ແມ່ນຫຍັງ?

2. 1 ເປໂຕ 3:13-15

13. ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍກາຍເປັນຄົນໝັ້ນໃຈເຮັດການດີ ໃຜໜ້າຈະເຮັດຮ້າຍແກ່ທ່ານ. 14. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຍົນທຸກເພາະໄດ້ເຮັດການຊອບທັມ ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ ແຕ່ຢ່າຊູ່ຢ້ານການທີ່ເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານສະດຸ້ງຕົກໃຈນັ້ນ ແລະຢ່າວິຕົກກັງວົນ. 15. ແຕ່ໃນໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງເຄົາລົບນັບຖືພຣະຄຣິດວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງມີໃຈພ້ອມຢູ່ສເມີ ເພື່ອພວກທ່ານຈະສາມາດຕອບແກ້ຕົວໄດ້ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຖາມພວກທ່ານວ່າ ທ່ານມີເຫດຜົນປະການໃດຈົ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້.

ນຶ່ງໃນເຄື່ອງໝາຍຂອງການເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການຈໍາແນກລະຫວ່າງຄວາມເຈັບແລະອັນຕລາຍ. ເມື່ອເດັກນ້ອຍປະສົບການກັບຄວາມເຈັບປວດ, ການໂຕ້ຕອບຂອງເຂົາບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບ່ອນໂນຫຼືບ່ອນຖືກຂູດ, ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມເຈັບປວດຂອງພວກເຂົາ. ເຫດຜົນແມ່ນພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມເສັງຫາຍແລະຄວາມເຈັບປວດຈະຢູ່ຕລອດໄປ. ຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວເຂົ້າໃຈວ່າການຖືກເຈັບບໍ່ຄືກັບການຖືກທໍາຮ້າຍສເມີໄປ. ໃນຂະນະທີ່ຂໍ້ 13 ອາດຈະເປັນໂຍກກ່ຽວກັບການປະພຶດທີ່ດີໂດຍປົກກະຕິຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ,

ມັນເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍທີ່ເປໂຕຕ້ອງການຍືນຍັນວ່ານັບຕັ້ງແຕ່ພຣະເຈົ້າຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະອະນຸມັດຄວາມຊອບທັມ, ພວກເຮົາສາມາດຮຽກຮ້ອງຄຳສັນຍາ. ນີ້ແມ່ນຈຸດສຳຄັນຂອງມັນ: ຖ້າຫາກເຈົ້າດຳເນີນຊີວິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສັດຊື່, ຈະບໍ່ມີ "ອັນຕະລາຍ" ທີ່ສຸດມາສູ່ເຈົ້າ. ຈະມີລາງວັນອັນຕະລອດໄປສຳລັບຄວາມດີຂອງເຈົ້າ. ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາຮູ້ຈາກຄຳພະຍານຂອງພຣະຄົມພີວ່າຄົນຊອບທັມກໍທຸກທໍຣະມານແລະການດຳເນີນຊີວິດທີ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງບໍ່ແມ່ນການປົກປ້ອງຈາກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ. ຕົວຢ່າງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດຂອງເຮືອງນີ້ແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນຊີວິດຂອງໂຢບ, ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມສັດຊື່ສຳລັບພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈທີ່ຮຸນແຮງ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບເຮືອງຂອງລາວ: **(1)ລາວເປັນຄົນທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າແລະຫຼີກລ້ຽງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ** (ໂຢບ 1:1). ກ່ອນອື່ນໝົດ, ໂຢບໄດ້ຕັ້ງໜັ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ລາວຮູ້ວ່າບໍ່ມີຄວາມຍືນດີທີ່ຈະພົບເຫັນໃນຊີວິດທີ່ສາມາດເກີນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ. **(2)ລາວຍັງຄົງເປັນຈິງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ** (ຂໍ້ 20-22). ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງໂຢບກ່ຽວກັບຊີວິດໄດ້ຖືກທົດສອບ. ຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂະນະທີ່ເຈັບປວດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວ. **(3)ລາວໄດ້ຈ່າຍຄ່າສ່ວນຕົວສຳລັບຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວ** (2:6-10) ແມ່ນແຕ່ເມັງຂອງລາວກໍວິຈານການປະຕິເສດທີ່ຈະຕຳໜິແລະສາບແຊ່ງພຣະເຈົ້າສຳລັບທຸກບັນຫາຂອງລາວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂຢບຍັງຮັກສາຄວາມຈິງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ນີ້ມັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ຄົນເຮົາຈະເຊື່ອໄດ້ແນວໃດວ່າເຖິງແມ່ນໃນຂະນະທີ່ທຸກທໍຣະມານເຂົາເຈົ້າກໍ "ໄດ້ຮັບພອນ"? ສິ່ງໃດສາມາດປົດປ່ອຍເຮົາໃຫ້ໝັ້ນຈາກຄວາມຍ້ານກົວແລະການຂົ່ມຂູ່ຂອງພາບທີ່ເຫັນເຖິງຄວາມລຳບາກທີ່ເຈັບປວດ? ວິທີທີ່ພວກເຮົາຖືວ່າພຣະຄຣິດເປັນປັດຈັຍທີ່ກຳນົດໃນການຕອບສະໜອງຄວາມທຸກທໍຣະມານດ້ວຍຄວາມສັດຊື່. ການເຫັນພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້ໆໃນທຸກສິ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາໝັ້ນໃຈວ່າເຮົາສາມາດອົດທົນກັບຄວາມລຳບາກໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການປະນີປະນອມ. ພຣະອົງຢູ່ໃນການຄວບຄຸມ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ແມ່ນກໍຕາມ. ພາບທີ່ເຫັນຂອງການທົນທຸກທໍຣະມານສ່ວນໃຫຍ່ນຳຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມກັງວົນແລະຄວາມຍ້ານກົວມາໃຫ້. ອັນນີ້ຄືສູນາມຮົບຂອງການຕໍ່ສູ້, ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເອງ. ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ຮູ້ສຸດຢ່າງແທ້ຈິງ-ເປັນເອກະລັກແລະບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ-ພວກເຮົາສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍ້ານບຸກຄົນໃດເລີຍທີ່ສາມາດເຮັດກັບພວກເຮົາຫຼືສິ່ງທີ່ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີອາດຈະມາທາງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນສະພາບຂອງຄວາມພ້ອມ, ກຽມພ້ອມສຳລັບສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ເປໂຕແນະນຳຜູ້ອ່ານຂອງລາວວ່າ "ຈົ່ງມີໃຈພ້ອມຢູ່ສເມີ ເພື່ອພວກທ່ານຈະສາມາດຕອບແກ້ຕົວໄດ້ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຖາມພວກທ່ານ" (1 ເປໂຕ 3:15) ກ່ຽວກັບຄວາມສັມພັນຂອງເຈົ້າກັບພຣະເຢຊູ. ແນ່ນອນ, ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງປະສົບການສ່ວນຕົວແລະຄວາມເຈັບປວດຂອງຕົນເອງ. ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງຖືກກວດສອບໂດຍພວກຜູ້ນຳສາສນາທີ່ຕ້ອງການປະທານພຣະອົງ, ເປໂຕກໍໄດ້ຍືນຍູ່ຂ້າງນອກບ່ອນທີ່ມີການສືບສວນ. ເມື່ອຖືກຖາມວ່າລາວເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ເປໂຕບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະໃຫ້ຄຳຕອບຢ່າງກ້າຫານນັ້ນຊຶ່ງຄວາມສັດຊື່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕ້ອງເຮັດ. ແທນທີ່ຈະ, ເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູເຖິງສາມສະຖານະການ, ຄືກັນກັບພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນກ່ອນແລ້ວວ່າລາວຈະເຮັດແນວນັ້ນ (ລູກາ 22:54-62). ໃນຂະນະທີ່ເປໂຕນຶ່ງຂາງມີຂອງລາວໃຫ້ອຸ່ນອ້ອມກອງໄຟແລະເຮັດຄືກັບວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ, ລາວກຳລັງຢູ່ໃນການຕົວະ. ການຂາດຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈຂອງລາວທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດພາຍໃຕ້ການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ນຳສາຍຕາຂອງພຣະຄຣິດມາສູ່ຕົວລາວ, ແລະມັນຍັງນຳຄວາມເສັງໃຈອັນຂົ່ມຂຶ້ນມາອີກດ້ວຍ. ການບໍ່ເປັນຄົນດຽວກັນຢ່າງສເມີຕິນສເມີປາຍໃນທຸກບັນຫາຂອງຊີວິດແລະສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນຈະທຳລາຍຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫົວໃຈຂອງພວກທີ່ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າທີ່ສຸດ.

ເຮົາຈະບອກຄົນໄດ້ແນວໃດກ່ຽວກັບຄວາມຫວັງທີ່ຢູ່ໃນຕົວເຮົາ?

3. 1 ເປໂຕ 3:16-17

16. ແຕ່ຈົ່ງຕອບດ້ວຍໃຈສຸພາບແລະຍຳເກງ ແລະໃຫ້ມີໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບອັນເສາະໃສເພື່ອວ່າ, ເມື່ອພວກທ່ານຖືກປມາດນິນທາຄົນທີ່ກ່າວຫາຍາບຊ້າຕໍ່ທຳນຽມຄຣິສຕຽນອັນດີຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ. 17. ເພາະວ່າຖ້ານ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນດີໃຫ້ພວກທ່ານທົນທຸກຍ້ອນການເຮັດດີ ກໍຕົກວ່າຕ້ອງທົນທຸກຍ້ອນເຮັດການຊົ່ວ.

ມີຮູບແບບຂອງຄວາມສັດຊື່ທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດໃນການສະແດງອອກຂອງມັນ. ລອງນຶກພາບເບິ່ງວ່າ, ແທນທີ່ຈະປະຕິເສດພຣະຄຣິດ, ເປໂຕໄດ້ຕອບດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ, ບໍ່ແມ່ນແບບກະຈອກ. ສ່ວນນຶ່ງຂອງການດຳເນີນຊີວິດເໜືອການຕຳໜິແລະການຮັກສາຄວາມນຶກຄິດທີ່ຈະແຈ້ງໝາຍເຖິງວ່າພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດທີ່ສາມາດຍືນຍູ່ຕໍ່ການກວດສອບແລະການວິພາກວິຈານ, ທັງໃນທັສນະຄະຕິແລະການກະທຳ. ໃນຊ່ວງວັດທະນະທຳນີ້, ເບິ່ງຄືວ່າທຸກຄົນກຳລັງລໍເບິ່ງ. ເທັກນາລາຈີຂອງການເຝົ້າລະວັງໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງທັນການ, ທຸກໆການກະທຳລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກເອົາອອກອາກາດຫຼືປະກາດໄປທົ່ວໂລກ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ຄວນເປັນການຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ທີ່ສແວງຫາການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງໂປ່ງໃສແລະດ້ວຍຄວາມສັດຊື່. ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເຫັນທຸກສິ່ງ, ຊຶ່ງເປັນທັງການປອບໂຍນແລະການທ້າທາຍ. ຈິດສຳນຶກທີ່ແຈ້ງຂາວຕ້ອງຖືກເກັບແລະຮັກສາໄວ້; ນີ້ຄືສາເຫດທີ່ເປັນຫຍັງເປໂຕໃນເມື່ອກ່ອນໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມພ້ອມແລະການກະກຽມ. ການດຳເນີນຊີວິດໂດຍປ່ອຍໃຫ້ມັນໄປເອງ, ໂດຍບໍ່ມີການກວດສອບຕົວເອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກປະນີປະນອມຕໍ່ຄຳພະຍານຂອງເຮົາ. ບໍ່ມີໃຜເຄີຍຕັ້ງໃຈໂດຍເຈດຕະນາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກຽດສັກສີຂອງຕົວເອງເສື່ອມເສັ້ງ, ແຕ່ມັນກໍເກີດຂຶ້ນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ. ການດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພິຕິກຳທີ່ເໜືອກວ່າການຕຳໜິ. ແນ່ນອນ, ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພິຕິກຳທີ່ດີຂອງເຈົ້າຈະປ້ອງກັນເຈົ້າຈາກການຖືກວິພາກວິຈານ. ການກ່າວຫາທີ່ບໍ່ເປັນຈິງແລະບໍ່ເປັນທັມໄດ້ຖືກກ່າວຫາຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຕອນຕົ້ນ, ເຊັ່ນຜູ້ຊົມຂອງເປໂຕ. ໂບດບູຮານໄດ້ຖືກກ່າວຫາວ່າເປັນເຮືອງຕລົກ, ເຊັ່ນ: ໃນການຂ້າຄົນສັດຊື່ (ຍ້ອນການອ້າງເຖິງພຣະໂລຫິດແລະຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດໃນພິທີສິນລະນິກ) ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ (ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພະເຈົ້າອື່ນໆ). ຂໍໃຫ້ສັງເກດວ່າເປໂຕບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ ຖ້າເຈົ້າຖືກກ່າວຫາແຕ່ວ່າ ເມື່ອເຈົ້າຖືກກ່າວຫາ. ທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຫຼີກລ້ຽງການວິພາກວິຈານຄືຢ່າລຸກຕໍ່ຕ້ານ, ຢ່າກ່າວອອກໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ, ແລະໂດຍພື້ນຖານແລ້ວບໍ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງໃຫ້ຄຸ້ມຄ່າເລີຍ. ຄວາມທຸກລຳບາກມີສອງປະເພດ. ນຶ່ງ, ພວກເຮົາອາດຈະທົນທຸກສຳລັບການ "ເຮັດຊົ່ວ" (ຂໍ້ 17), ແລະພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັນຍາພຣະພອນສຳລັບການນັ້ນ. ແນ່ນອນ, ຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນເຮັດຜິດພາດແລະອາດຈະຕ້ອງປະສົບກັບຜົນສະທ້ອນ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມພວກເຮົາໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ສອງ, ພວກເຮົາອາດຈະທົນທຸກສຳລັບການ "ເຮັດດີ" (ຂໍ້ 17). ນັ້ນມີຄຸນຄ່າຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ທີ່ສັງເກດເບິ່ງເຈົ້າ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ຄວາມສັດຊື່ໝາຍເຖິງການເປັນຄົນດຽວກັນທີ່ມີພຣະຄຣິດ-ເປັນຈຸດສູນກາງສເມີ. ພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້ໃນບົດຮຽນນີ້.
- ກວດເບິ່ງຫ້ອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າແລະໃຫ້ຄະແນນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງພິຕິກຳລະຫວ່າງແຕ່ລະຄົນແລະຄວາມເຊື່ອຄຣິສະຕຽນຂອງເຈົ້າ. ມີການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງຫຼືເປັນນຶ່ງທີ່ພົ້ນເດັ່ນຂຶ້ນ? ເຈົ້າຈະຕ້ອງອະທິບາຍວ່າມັນອ່ອນແອຫຼືບໍ່?
 - ເຂົ້າຫາຄົນທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າຖືກວິຈານ ຫຼືຖືກເຍາະເຍີ້ຍຍ້ອນພິຕິກຳທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂຽນບັນທຶກຫຼືສົ່ງຂໍ້ຄວາມໃຫ້ກຳລັງໃຈຕໍ່ຄົນນີ້.
 - ພັດທະນາແຜນການສຳລັບວິທີທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລັກສະນະຂອງເຈົ້າທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູເລິກຊຶ້ງ, ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນພາກນີ້, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສຶກສາທັງໝົດກ່ຽວກັບລັກສະນະ. ສະແດງໃຫ້ໝູ່ສນິດເບິ່ງແລະຂໍໃຫ້ຜູ້ນີ້ກວດເບິ່ງຄວາມຄືບໜ້າຂອງເຈົ້າ.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA